

Watervergunning

Datum	12 augustus 2105
Nummer	RWS-2015/35306
Onderwerp	Vergunning voor het lozen van afvalwater op het Zeehavenkanaal afkomstig van Lubrizol te Delfzijl.

Inhoudsopgave

1. Aanhef.....	3
2. Besluit	3
3. Voorschriften	4
4. Aanvraag.....	7
4.1 Algemeen	7
4.2 Bedrijfssituatie	7
4.3 Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd	9
5. Toetsing aanvraag aan de waterbeheer doelstellingen	12
5.1 Beoordeling voor wat betreft het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam.....	14
5.2 Tijdelijkheid van de vergunning	24
5.3 Toelichting op de voorschriften.....	24
5.4 Algehele conclusie toetsing aan de waterbeheer doelstellingen.....	25
6. Procedure.....	26
7. Conclusie.....	26
8. Ondertekening	26
9. Mededelingen.....	27
Bijlage 1, Begripsbepalingen.....	29
Bijlage 2, Analysevoorschriften	31
Bijlage 3, Lozingsschema Lubrizol	32
Bijlage 4, Procedure bewaking onopgeloste bestanddelen	33

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

1. Aanhef

De minister van Infrastructuur en Milieu heeft op 15 april 2015 een aanvraag ontvangen van Lubrizol Advance Materials Resin BV, verder Lubrizol genoemd, om een vergunning als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Waterwet (Wtw).

Datum
12 augustus 2015
Nummer
RWS-2015/35306

De aanvraag betreft: het brengen ('lozen') van stoffen als bedoeld in artikel 6.2 van de Waterwet, afkomstig van het CPVP fabriek van Lubrizol, gevestigd aan de Oosterhorn 4, 9936 HD Farmsum in de gemeente Delfzijl, in het Zeehavenkanaal, dat in open verbinding staat met het Eems-Dollardestuarium.

De aanvraag is geregistreerd onder nummer RWS-2015_17046. Het zaaknummer is RWSV2015-00001211 en het corresponderende OLO nummer 1690013. De aanvraag is per e-mail aangevuld op 1 juni 2015.

2. Besluit

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, alsmede de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen besluit de minister van Infrastructuur en Milieu als volgt:

- I De gevraagde vergunning aan Lubrizol Advance Materials Resin BV te Delfzijl te verlenen voor het brengen van stoffen, als bedoeld in artikel 6.2, lid 1, Wtw, afkomstig van het industrieterrein Oosterhorn in het Zeehavenkanaal als onderdeel van het oppervlaktewaterlichaam Eems-Dollardestuarium.
- II De vergunning te verlenen voor een termijn van 10 jaar, dat wil zeggen tot en met 31 augustus 2025.
- III Aan de vergunning de in hoofdstuk 3 van dit besluit opgenomen voorschriften te verbinden met het oog op de in artikel 2.1 van de Waterwet genoemde doelstellingen.

Voor een toelichting op de in deze vergunning vermelde begrippen wordt verwezen naar bijlage 1 van deze vergunning.

3. Voorschriften voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

Voorschrift 1 Samenstelling afvalwaterstromen

1. De afvalstoffen, verontreinigende en/of schadelijke stoffen, die op het Zeehavenkanaal worden geloosd mogen uitsluitend voorkomen in het effluent van de fysisch-chemische waterzuivering, waarin de volgende afvalwaterstromen behandeld zijn:
 - a) afvoer van NaOH gaswasser TK 1E;
 - b) zuur effluent CE-1F;
 - c) effluent finale centrifuge CE 1G;
 - d) sproeiwater afkomstig van de watersproeitoren TK-4H;
 - e) regeneratiewater van wateronthardingsinstallatie WT 2W;
 - f) spui koeltorens;
 - g) laboratoriumafvalwater;
 - h) hemelwater, afkomstig van mogelijk verontreinigd verhard oppervlak.
2. De aanduiding van de locatie van het lozingspunt, de flowmeter en het bemonsteringspunt 'RWS-SC1' van het afvalwater is weergegeven op het schema afvalwaterstromen in bijlage 3, behorende bij deze beschikking.

Voorschrift 2 Lozingseisen afvalwater

1. Het te lozen afvalwater mag de in de hiernavolgende Tabel 1 genoemde waarden van de betreffende parameters, gemeten op het lozingspunt als genoemd in voorschrift 1, tweede lid, niet overschrijden.

Tabel 1

parameter	waarde	eenheid	soort monster	analysemethode	rapportagegrens
pH	6<pH<9	-	steek	NEN-EN-ISO 10523:2012	-
vrij beschikbaar chloor, als voortschrijdend rekenkundig gemiddelde van 10 monsters	0,2	mg/l	steek	Spectrometrische 'veldkit' methode volgens NEN-EN-ISO 7393-2:2000	0,2 mg/l
chloroform	0,1	mg/l	steek	NEN-EN-ISO 15680:2003	0,1 µg/l

2. De parameters genoemd in het eerste lid dienen te worden bepaald volgens de in de Tabel 1 genoemde analysemethoden en met inachtneming van de bijbehorende rapportagegrenzen.
3. Vergunninghouder moet zich houden aan de werkwijze, opgenomen in bijlage 4 van deze beschikking, om zo veel mogelijk het lozen van onopgeloste bestanddelen te beperken.

Voorschrift 3 Controlevoorzieningen

Het te lozen effluent als bedoeld in voorschrift 1, lid 2, moet op elk moment door de daartoe aangewezen ambtenaren kunnen worden onderworpen aan continue debietmeting (met registratie en integratie) en representatieve bemonstering. Daartoe moet het afvalwater via een doelmatig functionerende voorziening voor continue debietmeting worden geleid.

Voorschrift 4 Registratie, frequentie van bemonsteren en analyseren

1. De vergunninghouder moet de volgende gegevens overzichtelijk registreren:
 - a. De totale geloosde hoeveelheid afvalwater, zoals bedoeld in voorschrift 1, eerste lid, in m³ per etmaal;
 - b. De concentratie onopgeloste bestanddelen van dat afvalwater in mg/l;
 - c. De zuurgraad (pH) van dat afvalwater;
 - d. De concentratie aan vrij beschikbaar chloor van dat afvalwater in mg/l;
 - e. De concentratie van chloroform in µg/l van dat afvalwater;
2. De geregistreerde gegevens moeten indien een bevoegd ambtenaar daarom verzoekt voor inzage beschikbaar zijn.
3. De vergunninghouder dient de in het eerste lid genoemde gegevens minimaal met de volgende frequentie te bepalen:

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

Tabel 2

parameter	meetfrequentie	analysemethode	rapportagegrens
debiet	dagelijks	-	
pH	dagelijks	NEN-EN-ISO 10523:2012	-
onopgeloste bestanddelen	ten minste maandelijks*	NEN-EN 872:2005**	1 mg/l
vrij beschikbaar chloor	wekelijks	Spectrometrische 'veldkit' methode volgens NEN-EN-ISO 7393-2:2000	0,2 mg/l
chloroform	maandelijks	NEN-EN-ISO 15680:2003	0,1 µg/l

* Zie bijlage 4 bij deze vergunning.

** Analyse vindt plaats op een met zoutzuur aangezuurd monster dat gefiltreerd is op een glasvezelfilter.

Voorschrift 5 Mededelingen

Voorgenomen wijzigingen in het proces of de procesvoering, die afwijken van de aanvraag die ten grondslag ligt aan het onderhavige besluit, maar geen invloed hebben op de beoordeling van de stand der techniek of op de aard, samenstelling en wijze van in het oppervlaktewater brengen van het te lozen afvalwater, dienen uiterlijk 2 weken voor aanvang van de wijzigingen schriftelijk aan de waterbeheerder worden medegedeeld.

Voorschrift 6 Milieurisicoanalyse

Voor 1 december 2015 moet een milieurisicoanalyse zijn uitgevoerd en ingediend conform het CIW rapport 'Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen' en het 'Beoordelingskader van Rijkswaterstaat betreffende restrisico's van onvoorziene lozingen'.

Voorschrift 7 Maatregelen bij een ongewoon voorval binnen de inrichting

1. Indien zich in de inrichting een ongewoon voorval voordoet of heeft voorgedaan, waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan, treft de vergunninghouder, onmiddellijk de maatregelen die redelijkerwijs kunnen worden verlangd, om nadelige gevolgen van dat ongewoon voorval voor het oppervlaktewaterlichaam te voorkomen of, voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken.
2. Degene die een inrichting drijft waarin zich een voorval, als hiervoor bedoeld, voordoet of heeft voorgedaan, meldt dat voorval zo spoedig mogelijk aan de waterbeheerder.
3. Hij verstrekt aan de waterbeheerder tevens, zodra zij bekend zijn, de gegevens met betrekking tot:
 - a de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
 - b de ten gevolge van het voorval vrijgekomen stoffen, alsmede hun eigenschappen;
 - c andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam van het voorval te kunnen beoordelen;
 - d de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.
4. Zo spoedig mogelijk na een dergelijk ongewoon voorval, moet de vergunninghouder in overleg met de waterbeheerder gegevens over de maatregelen verstrekken die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

Datum
12 augustus 2015
Nummer
RWS-2015/35306

Voorschrift 8 Maatregelen bij een ongewoon voorval buiten de inrichting

1. Indien de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam als gevolg van calamiteiten of bijzondere bedrijfsomstandigheden, die niet door de lozing van het bedrijf zelf zijn veroorzaakt, het noodzakelijk maakt ter voorkoming van ernstige verontreiniging van oppervlaktewaterlichaam maatregelen van tijdelijke aard te treffen, is de vergunninghouder verplicht daartoe op aanschrijving van de minister van Infrastructuur en Milieu onmiddellijk over te gaan.
2. Deze maatregelen kunnen slechts bestaan uit het opleggen van niet in deze beschikking opgenomen voorzieningen betreffende de in deze beschikking omschreven lozingen en/of het beperken of staken van de lozing, dan wel deelstromen daarvan.
3. Een maatregel als bedoeld in de voorgaande leden mag niet voor langer dan één, telkens met maximaal net zoveel uren te verlengen, periode van 48 uren worden opgelegd en mag in geen geval ten gevolge hebben, dat de lozing van afvalwater volgens deze beschikking na het vervallen van de tijdelijke opgelegde verplichtingen geheel of gedeeltelijk niet meer mogelijk zou zijn.

Voorschrift 9 Contactpersonen

1. De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezicht op de naleving van deze vergunning, waarmee door of namens de waterbeheerder in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd.
2. Wijzigingen van de in het eerste lid bedoelde contactpersonen, dienen onmiddellijk schriftelijk aan waterbeheerder te worden gemeld.

4. Aanvraag

4.1 Algemeen

Vanwege de tijdelijkheid van de lozingsvergunning van 22 november 2005, met kenmerk DNN 2005/5485, verleende lozingsvergunning voor de CPVC-fabriek, inclusief de wijzigingen, bij besluit van 28 januari 2010 met kenmerk DNN 2010/487 en bij besluit van 18 juli 2012 met kenmerk DNN 2012/2704, heeft Lubrizol Advance Materials Resin BV een nieuwe aanvraag voor een lozingsvergunning ingediend.

Daarnaast is een aantal veranderingen doorgevoerd, welke in het verleden zijn gemeld.

De aanvraag is op 15 april 2015 ontvangen.

Lubrizol heeft een installatie voor de productie van gechloreerd PVC door middel van een chemische omzetting en valt als zodanig onder categorie 4.1.h (chemische installaties voor de fabricage van organisch-chemische producten zoals: kunststof materialen (polymeren, kunstvezels, cellulosevezels) van Bijlage I van de Richtlijn (2010/75/EU) van het Europees parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies, ook wel 'de IPPC Richtlijn' genoemd.

Coördinatie

Lubrizol beschikt over een Wm-vergunning van 1997, voor het laatst ambtshalve gewijzigd in 2008. Aangezien er verder geen wijzigingen in het proces hebben plaatsgevonden heeft de Provincie Groningen aangegeven dat het wijzigen van de vergunning krachtens de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) niet noodzakelijk is.

Milieueffectrapportage (MER)

Op grond van het (gewijzigde) Besluit Milieueffectrapportage (11-04-2011) is de onderhavige activiteit niet m.e.r.-plichtig. Ook is onderhavige activiteit niet m.e.r.-beoordelingsplichtig.

Besluit Risico Zware Ongevallen

In het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (BRZO 1999) is vastgelegd bij welke opslaghoeveelheden bedrijfsspecifiek naar de veiligheidsrisico's moet worden gekeken. De toegepaste stoffen en opgeslagen hoeveelheden bij Lubrizol zijn zodanig klein dat in het kader van het BRZO 1999 geen specifieke beoordeling nodig is. Er is dus geen veiligheidsrapport of een PBZO-document vereist.

4.2 Bedrijfsituatie

Productiecapaciteit

Lubrizol is in 1997 in Delfzijl gestart, destijds onder de naam BFGoodrich en later onder de naam Noveon, als producent van CPVC. (ook wel 'postchlorinated' PVC genoemd).

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

Dit product wordt gebruikt in systemen, die een lange levensduur vereisen, zoals voor vloeistof- en gasbehandelingssystemen, met name ten behoeve van loodgieterswerk, verwarmingssystemen, industrieel leidingwerk, corrosiebestendige systemen en warmte- ventilatie- en airco-systemen en diverse typen transportmiddelen.

Datum
12 augustus 2015
Nummer
RWS-2015/35306

CPVC wordt geproduceerd door polyvinylchloride (PVC) te chloreren met vloeibaar chloor, wat gebeurt door het zogenaamde watersuspensie proces. Het PVC wordt als vaste stof (poedervormig) aangevoerd en opgeslagen in silo's. Het chloor wordt via een pijpleiding door Akzo Nobel MEB geleverd. Het eindproduct CPVC, is een poedervormig product en wordt opgeslagen in silo's voor het uiteindelijke vervoer naar afnemers.

De productiecapaciteit bedraagt maximaal 45.000 ton/jaar. In de aanvraag is opgenomen dat voornamelijk geen plannen voor uitbreiding aanwezig zijn.

Watersuspensie proces

Lubrizol maakt voor de productie van CPVC gebruik van het watersuspensie proces. In het kort wordt hieronder dit productieproces weergegeven.

De grondstof voor het produceren van CPVC is PVC. Voor de productie van CPVC wordt allereerst fijne deeltjes PVC gemengd met water, aangezien de reactie in een waterig milieu plaatsvindt. Dit mengen gebeurt bij een hogere temperatuur van ongeveer 70°C. Dan kan de reactie plaatsvinden, waarvoor eerst de PVC-suspensie naar een reactor wordt gepompt. Hier vindt eerst een lekdichtheidstest plaats, alvorens chloor wordt toegevoegd. Het chloor reageert met PVC tot CPVC, waarbij eveneens zoutzuur (HCl) wordt gevormd.

Daarna wordt CPVC gescheiden van de nevenproducten. Hiertoe wordt de suspensie met water gewassen en gecentrifugeerd. De CPVC suspensie wordt na deze wasstap verder geneutraliseerd met behulp van natriumcarbonaat (Na_2CO_3), waarbij CO_2 vrijkomt. De suspensie is nu pH-neutraal en wordt na stoomstripping, ter verwijdering van de laatste rest CO_2 , opnieuw gecentrifugeerd. Het product wordt daarna in een wervelbeddroger gedroogd, waarbij een poedervormig product ontstaat, dat gereed is verzending, voornamelijk in bulk, maar ook in bigbags.

De afgassen uit de reactoren worden behandeld in een gaswasser, waar chloor met natriumhydroxide en vervolgens met waterstofperoxide wordt geneutraliseerd. Het afvalwater wordt naar de fysisch-chemische afvalwaterzuivering gevoerd. Kleine deeltjes CPVC, aanwezig in de drooglucht, worden met behulp van een cycloon en een natte wasser (watersproeitors) afgevangen.

Voor een meer uitgebreide beschrijving van het productieproces wordt verwezen naar hoofdstuk 4.1.2 van de aanvraag.

Proces beheersing algemeen

Het begin van het productieproces (tot en met de reactie) vindt batchgewijs plaats. Na de reactor zijn de processen volcontinu. De productie vindt volcontinue (ploegendienst) plaats, dus 24 uur per dag.

Vanwege het gebruik van bepaalde grondstoffen zijn diverse maatregelen genomen om emissies van stoffen te voorkomen dan wel zoveel mogelijk te beperken. De procesregeling en -besturing van de geautomatiseerde productieprocessen vindt plaats vanuit een centrale meet -en regelkamer.

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

Beheersing afvalwaterlozing

De schone hemelwaterstromen en het huishoudelijk afvalwater worden niet naar de waterzuivering geleid, maar naar de Oosterhornhaven respectievelijk de openbare riolering geloosd.

De overige afvalwaterstromen worden naar gelang het type verontreinigingen gecontroleerd naar één van de procesonderdelen van de waterzuivering afgevoerd.

Daarnaast is de capaciteit van de opvangvoorzieningen van een dermate omvang dat onvoorziene lozingen beheersbaar zijn. Ook voor de situatie dat bluswater ontstaat zijn voorzieningen getroffen, bestaande uit opvangcapaciteit zodat ook gecontroleerd afgevoerd kan worden naar de eigen zuivering alvorens lozing plaatsvindt.

Lubrizol is een 'Type C' inrichting in de zin van het Activiteitenbesluit. De CPVC fabriek valt onder een van de aangewezen categorieën van installaties die moeten voldoen aan de IPPC-richtlijn.

4.2.5 Veiligheid en milieuzorg

De aanvrager heeft voor de CPVC fabriek een zorgsysteem dat voldoet aan de norm ISO 14001.

4.3 Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd

De onderhavige aanvraag heeft betrekking op het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam (lozen van afvalwater). Deze handeling is vergunningplichtig in het kader van de Waterwet.

Voor de lozing op het rioolstelsel van het Chemiepark dat gezuiverd wordt door North Water BV is de provincie Groningen bevoegd gezag en voor lozingen op de Oosterhornhaven het Waterschap Hunze en Aa's. Deze vergunning beperkt zich tot de overige lozingen.

De lozing van afvalwater betreft het effluent van de fysisch-chemische waterzuivering, waarin de volgende afvalwaterstromen behandeld zijn:

- a) afvoer van NaOH gaswasser TK 1E;
- b) zuur effluent CE-1F;
- c) effluent finale centrifuge CE 1G;
- d) sproeiwater afkomstig van de watersproeitoren TK-4H;
- e) regeneratiewater van wateronthardingsinstallatie WT 2W;
- f) spui koeltorens;
- g) laboratoriumafvalwater;
- h) hemelwater, afkomstig van mogelijk verontreinigd verhard oppervlak.

Ter toelichting hierbij het volgende.

Per 1 januari 2013 zijn lozingen zoals genoemd onder h) niet meer in alle gevallen vergunningplichtig bij bedrijven waartoe een IPPC-installatie behoort. Deze lozingen vallen onder het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (BARIM), ook wel het Activiteitenbesluit genoemd.

Datum
12 augustus 2015
Nummer
RWS-2015/35306

De lozing van Lubrizol is een samengestelde lozing. De vrijstelling van de vergunningplicht uit het Activiteitenbesluit geldt enkel en alleen voor te onderscheiden stromen, die direct op oppervlaktewater lozen. Dit betekent dat er op grond van het Activiteitenbesluit geen vrijstelling van de vergunningplicht bestaat voor alle hierboven genoemde deelstromen.

Overige mogelijke handelingen die vergunningplichtig kunnen zijn in het kader van de Waterwet zijn niet aan de orde.

Het lozingsschema is als bijlage 3 in de vergunning opgenomen.

4.4 Beschrijving van het oppervlaktewaterlichaam waarin de handelingen plaatsvinden

De lozing vindt plaats in het Zeehavenkanaal dat in open verbinding staat met het waterlichaam Eems-Dollard als onderdeel van het oppervlaktewaterlichaam Waddenzee. De Eems-Dollard is een 289 km² groot kustwater met kwelders, zeekeringen, sluisen en dijken.

Het water in de Eems-Dollard bestaat uit een mengeling van zout water (Noordzee en Waddenzee) met zoet water, voornamelijk afkomstig uit het Duitse achterland via de Eems. Daarnaast wordt er vanuit Nederland ook zoetwater uit het achterland aangevoerd voornamelijk bij Nieuwe Statenzijl, Termunterzijl, en Delfzijl. Een dergelijk gebied heet een estuarium.

In de natuurlijke situatie zijn estuaria met matig getijverschil de plaatsen waar de getijdenwerking van de zee en de afvoerdynamiek van de rivier bij elkaar komen.

Door het sterk wisselende waterpeil ontstaat een dynamische en geleidelijke nat-droogovergang met wadplaten en kwelders op het grensgebied. Hierdoor ontstaat een geleidelijke gradiënt in het zoutgehalte van het water en in de structuur van het sediment. De geleidelijke nat-droog-, zoet-zout- en sedimentovergangen vormen samen de zoet-zoutovergangszone die kenmerkend is voor natuurlijke estuaria. De natuurlijke overgangen in het overgangswater Eems-Dollard zijn in de loop der tijden vervangen door harde grenzen in de vorm van dijken en sluisen.

Kwelders, keringen, sluisen en dijken bieden bescherming tegen hoog water en hebben een gebruiksfunctie m.b.t. o.a. scheepvaart en waterbeheersing. Zij hebben ook een substantiële invloed op het ecologisch functioneren van het Eems-Dollardestuarium en maken dat het waterlichaam Eems-Dollard in termen van de Kaderrichtlijn Water wordt aangemerkt als 'sterk veranderd overgangswater, een estuarium met matig getijdenverschil'.

Kaderrichtlijn Water

De activiteit vindt plaats in het KRW-waterlichaam 'overgangswater Eems-Dollard' en heeft het unieke nummer NL81_2. Het is een sterk veranderd overgangswater, een estuarium met matig getijdenverschil met type aanduiding NL: O2, D: T1 en internationaal: NEA 11.

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

Het Goed Ecologisch Potentieel voor het waterlichaam Eems-Dollard wordt als 'matig' beoordeeld. Dit is gebaseerd op de beoordelingen van de verschillende maatlaten fytoplankton, macrofyten, macrofauna en vis alsook de overige en stroomgebiedsrelevante stoffen en de fysisch-chemische parameters.

Het waterlichaam Eems-Dollard wordt als 'niet goed' beoordeeld wat betreft de chemische toestand.

Voor de toetsing van de chemische parameters in het waterlichaam overgangswater Eems-Dollard is vanuit Nederland gebruik gemaakt van het meetpunt Bocht van Watum.

Natuurbeschermingswet 1998

Het Eems-Dollardestuarium, behoudens de havens, is op grond van de NB wet 1998 aangewezen als gebied dat bijzondere bescherming nodig heeft om het oppervlaktewater of grondwater te beschermen, of die bijzondere bescherming nodig heeft voor het behoud van habitats en rechtstreeks van water afhankelijke soorten. Dit geldt zowel voor de vogelrichtlijn als voor de habitatrichtlijn.

De lozing vindt plaats in een haven, namelijk in het Zeehavenkanaal, dat in directe verbinding staat met het Eems-Dollardestuarium. Deze haven is geen onderdeel van het Eems-Dollardestuarium, daarom valt de aangevraagde lozing buiten bovengenoemde aanwijzingen op grond van de Natuurbeschermingswet 1998. Er is daarom geen aanvullende toets vereist.

Externe werking natuurwaarden

De lozing vindt plaats in het Zeehavenkanaal. Hierdoor kan er, als gevolg van externe werking, sprake zijn van mogelijke invloed op de natuurwaarden van dit sinds 1991 als Vogelrichtlijn aangewezen gebied. De beoordeling hiervan dient te worden uitgevoerd in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998.

Als gevolg van externe werking, kan er eveneens sprake zijn van mogelijke invloed op de natuurwaarden van andere dan de bovengenoemde natuurgebieden. De beoordeling hiervan dient tevens te worden uitgevoerd in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998.

5. Toetsing aanvraag aan de waterbeheer doelstellingen

De Waterwet omschrijft in artikel 6.21 in samenhang met 2.1 het toetsingskader voor de beslissing op de aanvraag. In artikel 2.1 Wtw zijn de algemene doelstellingen aangegeven die richtinggevend zijn bij de uitvoering van het waterbeheer:

- a) voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste;
- b) in samenhang met de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en
- c) de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Deze doelstellingen vormen in onderlinge samenhang het toetsingskader bij vergunningverlening. Een vergunning wordt geweigerd indien de doelstellingen van het waterbeheer zich tegen vergunningverlening verzetten en het niet mogelijk is om de belangen van het waterbeheer door het verbinden van voorschriften of beperkingen voldoende te beschermen.

De doelstellingen zijn geconcretiseerd via normen en beleid ten aanzien van veiligheid, waterkwantiteit, waterkwaliteit en maatschappelijke functievervulling door watersystemen. De uitwerking hiervan vindt plaats in de Waterwet, in aanvullende regelgeving, in water- en beheerplannen op grond van hoofdstuk 4 van de Waterwet en in beleidsregels.

De vastgestelde normen en het beleid zijn richtinggevend bij de toetsing of een aangevraagde handeling verenigbaar is met de doelstellingen voor het waterbeheer. Hieronder volgt een beschrijving van het beleid waarmee bij het beoordelen van de vergunningaanvraag rekening is gehouden.

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag richt het bevoegd gezag zich volgens het toetsingskader op de effecten van uw initiatief op de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag richt het bevoegd gezag zich volgens het toetsingskader op de effecten van uw initiatief op de hierboven genoemde doelstellingen onder b) en c). Het onderhavige besluit speelt geen rol met betrekking tot de hierboven genoemde doelstelling onder a).

Aan de hand van het in dit hoofdstuk beschreven toetsingskader volgt hieronder de toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer.

- a) *Voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste*

Deze aanvraag heeft geen invloed van betekenis op deze doelstelling van de Waterwet en wordt daarom dan ook verder buiten beschouwing gelaten.

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

b) Chemische en ecologische kwaliteit van het watersysteem

De chemische en ecologische toetsing wordt uitgebreid behandeld in paragraaf 5.1.

Datum
12 augustus 2015

c) De maatschappelijke functies

Nummer
RWS-2015/35306

Beleid voor de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Het Nationaal Waterplan kent aan de Rijkswateren verschillende gebruiksfuncties toe die specifieke eisen stellen aan het beheer of gebruik van het betreffende rijkswater. De functies zijn nader uitgewerkt in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren (BPRW). Voor het Eems-Dollardestuarium gelden de volgende functies:

- Natuur;
- Zwemwater;
- Koelwater;
- Energie;
- Scheepvaart;
- Watersport en oeverrecreatie;
- Beroeps- en sportvisserij;
- Oppervlaktedelfstoffen;
- Archeologie, cultuurhistorie en landschap.

Uitgangspunt van het BPRW is dat in beginsel aan de eisen van de gebruiksfuncties wordt voldaan wanneer de basisfuncties veiligheid, voldoende water en schoon & gezond water op orde zijn.

Toetsing

Bij de beoordeling van de aanvraag is gebleken dat de met de aanvraag beoogde veranderingen geen ingrepen in het watersysteem behelst en niet zal leiden tot andere of grotere nadelige gevolgen voor de op de maatschappelijke functies natuur, scheepvaart en recreatie. Er wordt daarom voldaan aan de eisen van bovengenoemde gebruikersfuncties. Een verdere beoordeling van deze aspecten is dan ook niet noodzakelijk.

5.1 Beoordeling voor wat betreft het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam

5.1.1 Regelgeving en beleid

Datum
12 augustus 2015
Nummer
RWS-2015/35306

Landelijk beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging door het toepassen van beste beschikbare technieken (BBT) en waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit. Voor het kwaliteitsbeheer in Rijkswateren heeft daarnaast de Kaderrichtlijn Water (KRW) een grote sturende betekenis.

De KRW vereist dat alle Europese lidstaten streven naar een goede kwaliteit van alle waterlichamen waarop de richtlijn van toepassing is. Deze algemene doelstelling heeft een nadere uitwerking gekregen in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

Het eerste beginsel van het preventief beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieufweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer ten minste 'de beste beschikbare technieken' toepast, zoals vastgelegd in de Wabo. In artikel 1.1 van de Wabo is de volgende definitie voor de 'beste beschikbare technieken' gegeven: 'de voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die - kosten en baten in aanmerking genomen - economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld'.

De Ministeriele regeling omgevingsrecht (MOR) bevat de aanwijzing van de Nederlandse informatiedocumenten over beste beschikbare technieken (BBT-documenten). Deze zijn weergegeven in de bijlage bij de MOR. De in de bijlage aangewezen BBT-documenten kunnen worden aangemerkt als een adequate invulling van de actuele beste beschikbare technieken die door het bevoegd gezag dienen te worden toegepast bij de vergunningverlening.

De gebruikte technieken zijn getoetst aan de uitgangspunten van de beste beschikbare technieken.

Conclusie

Door het verlenen van deze vergunning wordt bereikt dat ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

Gewenste waterkwaliteit

Het tweede beginsel 'met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen nemen' houdt in dat als gevolg van de te vergunnen lozing geen significante verslechtering van de waterkwaliteit plaats mag vinden ten opzichte van de bestaande situatie en dat het bereiken van de KRW-doelstellingen niet in gevaar mag worden gebracht. Het is daarom vooral van toepassing op nieuwe lozingen of uitbreidingen van bestaande lozingen.

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

Dit tweede beginsel is uitgewerkt in een emissie-immissiebenadering in het Handboek Immissietoets, waarvoor de uitgangspunten zijn vastgesteld door het Nationaal Water Overleg en waarin een nationale uitwerking is gegeven van EU-richtsnoeren op grond van artikel 4, lid 4 van de Richtlijn prioritaire stoffen. Het Handboek Immissietoets is aangewezen als BBT-document in de bijlage bij de MOR.

De immissietoets richt zich op de beoordeling van de gevolgen van een specifieke restlozing op de waterkwaliteit (na toepassing van BBT). De immissietoets draagt bij aan het verkrijgen van inzicht in het aandeel van een individuele lozing in de totale concentratie van een stof in de mengzone, het betreffende waterlichaam en benedenstrooms.

In de Waterwet is de verhouding tussen watervergunningen en de waterplannen nader uitgewerkt. De Waterwet stelt dat met de plannen rekening moet worden gehouden bij de vergunningverlening. (art. 6.1a Waterbesluit). Verder verwijst de Waterwet voor het kader van de vergunningverlening ook naar het stelsel van milieukwaliteitseisen voor waterkwaliteit (art. 6.21 in combinatie met art. 2.1 en 2.10 van de Waterwet en art. 4 van de KRW). Bij vergunningverlening wordt daarom getoetst aan dezelfde getalswaarden voor de waterkwaliteit die in het kader van het effectgerichte spoor in de vorm van de milieukwaliteitseisen de waterplannen aansturen. De toetsing wordt uitgevoerd op de manier die in het Handboek Immissietoets is aangegeven.

De Kaderrichtlijn Water vraagt om te toetsen aan het beginsel van geen achteruitgang. Voor nieuwe lozingen en uitbreidingen van bestaande lozingen wordt gekeken of de waterbeheerder met het toestaan van de lozing hier aan kan voldoen. Een toetsing aan de ruimte die er is om geen achteruitgang te veroorzaken maakt daarom onderdeel uit van de immissietoets.

Indien toepassing van BBT en eventuele verdergaande maatregelen niet leiden tot het voldoen aan de criteria uit de Immissietoets, volgt een analyse van de voorziene maatregelen in combinatie met de verwachte trends in ontwikkeling van de milieukwaliteit voor dat waterlichaam en benedenstrooms gelegen waterlichamen. Op basis daarvan kan eventueel een tijdelijke verslechtering van de situatie worden toegestaan.

Getoetst moet worden of de verlening van de vergunning verenigbaar is met de doelstellingen in artikel 2.1 of de belangen, bedoeld in artikel 6.11 van de Waterwet. Indien dit niet het geval is wordt een vergunning geweigerd of worden onder voorwaarden aanvullende eisen gesteld.

Activiteitenbesluit milieubeheer

Op 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer in werking getreden, ook wel het 'Activiteitenbesluit' genoemd. In het Activiteitenbesluit zijn voor verschillende activiteiten, die binnen inrichtingen plaats kunnen vinden, algemene voorschriften opgenomen.

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

Met het Activiteitenbesluit is thans de vergunningplicht op grond van artikel 2.1 lid 1 onder e van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en artikel 6.2 van de Waterwet voor een groot aantal inrichtingen opgeheven.

Het Activiteitenbesluit onderscheidt drie type inrichtingen, type A, B en C. Inrichtingen ingedeeld in type A en B vallen geheel onder de algemene regels uit het Activiteitenbesluit en hebben geen vergunning nodig op grond van de Wabo. Voor inrichtingen type C blijft in beginsel een omgevingsvergunning (en eventueel een watervergunning) nodig.

De activiteiten die zijn geregeld in hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit zijn echter ook van toepassing op inrichtingen type C en worden dus niet in die vergunning geregeld.

Per 1 januari 2013 vallen alle IPPC inrichtingen onder het inrichtingen type C. Daarmee is een aantal lozingen vanuit IPPC inrichtingen en dus vanuit AkzoNobel MEB niet meer vergunningplichtig (zie ook paragraaf 4.3).

Beleid gevaarlijke stoffen

De Richtlijn prioritare stoffen (richtlijn 2008/105/EG) (voorheen de richtlijn 2006/11/EG) heeft betrekking op de verontreiniging door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het oppervlaktewater en aquatisch milieu van de Europese Unie geloosd worden. De stoffenlijsten van richtlijn 2006/11/EG zijn vervangen door de aparte stoffenbijlage bij de Richtlijn prioritare stoffen. In deze bijlage worden 33 stoffen aangemerkt als prioritair dan wel prioritair gevaarlijk. De richtlijnen beogen een einde te maken, dan wel beperkingen op te leggen, aan de waterverontreiniging door deze gevaarlijke stoffen.

Specifiek voor de prioritare en prioritare gevaarlijke stoffen geldt vanuit de Richtlijn prioritare stoffen een vereiste van geleidelijk verminderen van emissies van prioritare stoffen en een stopzetting of geleidelijk beëindigen van emissies van prioritair gevaarlijke stoffen. Op dit moment is er echter nog geen reductiebeleid vastgesteld. Nieuwe lozingen waarbij prioritare of prioritare gevaarlijke stoffen worden geloosd zullen terughoudend benaderd worden, en zullen getoetst worden conform het toetsingskader waterkwaliteit aan de voor de prioritare stoffen geldende normen.

Omdat de KRW de lidstaten ertoe verplicht zijn ten minste het huidige beschermingsniveau van het milieu te handhaven, wordt in Nederland het reductiebeleid ongewijzigd voortgezet. Dit betekent dat voor alle stoffen genoemd in lijst I en II van richtlijn 2006/11/EG geldt, dat passende maatregelen moeten worden genomen ter vermindering of beëindiging van de verontreiniging door deze stoffen. Daarbij zijn alle 132 kandidaat lijst I stoffen aangewezen als zogenaamde 'zwarte lijststoffen'.

Daarnaast mogen op grond van de Waterregeling voor de stoffen van lijst I waarvoor emissiegrenswaarden gelden alleen tijdelijke lozingsvergunningen worden verleend.

Het PRTR-verslag

In februari 2006 is de EG-verordening PRTR (European Pollutant Release Transfer Register) in werking getreden. De verordening verplicht bepaalde bedrijven hun emissies naar water, lucht, bodem en afvaltransport te rapporteren aan de overheid. De overheid valideert deze rapportage en stelt ze beschikbaar aan het publiek. De gegevens van alle E-PRTR-plichtige bedrijven worden openbaar gemaakt op een internetsite. De EU heeft een Richtsnoerendocument opgesteld, waarin de verordening wordt toegelicht en een aantal (indicatieve) voorbeelden van uitwerkingen van verplichtingen uit de verordening zijn opgenomen.

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

In bijlage I van de EG-verordening PRTR staat omschreven welke bedrijven onder de werkingssfeer van de verordening vallen. Het gaat veelal om activiteiten die onder de IPPC-richtlijn vallen. Er zijn enkele afwijkingen en aanvullende categorieën ten opzichte van IPPC. Deze staan in het overzicht Vergelijking van IPPC- en E-PRTR-activiteiten.

Bedrijven hoeven alleen te rapporteren over emissies als deze boven de gestelde drempelwaarden uitkomen (zie bijlage 2 van de verordening). De E-PRTR-bedrijvenpopulatie in Nederland omvat waarschijnlijk 2.500 bedrijven, waar onder een groot aantal agrarische bedrijven. De inschatting is dat 1.200 van deze bedrijven daadwerkelijk moeten rapporteren. Het initiatief om te bepalen of in het kader van E-PRTR moet worden gerapporteerd, ligt bij de bedrijven. Bedrijven kunnen contact opnemen met hun bevoegde gezag voor meer informatie.

In Nederland is de E-PRTR geïmplementeerd door de Uitvoeringswet, het Uitvoeringsbesluit en de Uitvoeringsregeling "EG-verordening PRTR en PRTR-protocol". Zo is onder andere een nieuwe titel 'Titel 12.3. De EG-verordening PRTR en het PRTR-protocol' aan de Wet Milieubeheer toegevoegd. Juridisch gezien is nu sprake van twee afzonderlijke rapportageverplichtingen (Milieujaarsverslag en het PRTR-verslag). In de praktijk wordt gewerkt met één elektronische applicatie, het e-MJV.

5.1.2 Overwegingen ten aanzien van de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen (waterkwaliteit)

In het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu moeten aan de vergunning voorschriften worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

Bij het bepalen van BBT moet rekening gehouden worden met de in de bijlage van de MOR aangewezen informatiedocumenten over BBT en met de BBT-conclusies.

BBT-conclusies

Vanaf januari 2013 moet bij het bepalen van beste beschikbare technieken rekening worden gehouden met BBT-conclusies. BBT-conclusies staan in een document met de conclusies over beste beschikbare technieken, vastgesteld overeenkomstig artikel 13, vijfde en zevende lid van de Richtlijn industriële emissies (definitie in artikel 1.1 eerste lid van het BOR):

Datum
12 augustus 2015
Nummer
RWS-2015/35306

- Met BBT-conclusies overeenkomstig artikel 13, vijfde lid, RIE worden BBT-conclusies bedoeld die worden vastgesteld op basis artikel 75, tweede lid van de Richtlijn industriële emissies. Dit zijn de BBT-conclusies vastgesteld na 6 januari 2011 onder het regime van de Richtlijn industriële emissies;
- Met BBT-conclusies overeenkomstig artikel 13, zevende lid, RIE worden de bestaande BREF documenten bedoeld. Het hoofdstuk waarin de beste beschikbare technieken (BAT hoofdstuk) staan uit deze BREF documenten geldt als BBT-conclusies (totdat nieuwe BBT conclusies overeenkomstig artikel 75, tweede lid, RIE zijn vastgesteld).

BBT-conclusies worden door de Europese commissie vastgesteld en bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie (een uitvoeringsbesluit van de Europese commissie die gericht is tot de lidstaten). Zij worden daarom niet meer apart aangewezen in de Regeling omgevingsrecht.

Een actueel overzicht van de BBT-conclusies zijn te vinden op de website van Kenniscentrum InfoMil: www.infomil.nl/bbt-conclusies.

5.1.2.1 Toetsing aan beste beschikbare technieken en IPPC.

Beste beschikbare technieken

Een hoog niveau van bescherming van het milieu moet worden gerealiseerd door aan deze vergunning voorschriften te verbinden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken.

Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

Bij de bepaling van de beste beschikbare technieken voor de onderhavige lozings situatie, zijn de in artikel 5.4 van het Besluit omgevingsrecht vermelde punten en de verplichtingen zoals die in de artikelen 5.5, 5.6 en 5.7 van het Besluit omgevingsrecht zijn verwoord speciaal in aanmerking genomen.

Daarbij is rekening gehouden met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel.

IPPC

De aangevraagde activiteiten worden genoemd onder bijlage I van de IPPC-richtlijn. Derhalve betreft het een inrichting waartoe een IPPC-installatie behoort.

Europese informatiedocumenten

In de zogenoemde 'BAT reference documents', vertaald: BBT referentie documenten, (BREF's) zijn voor IPPC-installaties per bedrijfstak of per activiteit de beste beschikbare technieken (BBT) weergegeven (in het Engels Best Available Techniques = BAT). De BREF's worden opgesteld voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in Bijlage I van de IPPC Richtlijn. Daarnaast zijn er de zogenaamde horizontale BREF's, waarin de beste beschikbare technieken voor een bepaalde activiteit zijn vastgesteld.

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

In bijlage 1 van de Regeling omgevingsrecht zijn documenten aangewezen die gebruikt moeten worden bij het bepalen van de beste beschikbare technieken. In artikel 9.2 van de regeling is bepaald dat voor de IPPC-installaties in ieder geval rekening moet worden gehouden met de in tabel 1 van de bijlage vastgestelde Europese informatiedocumenten over BBT (de eerder genoemde BREF's).

Verder is in artikel 9.2 van de regeling bepaald dat bij de vergunningverlening tevens de in tabel 2 van de bijlage genoemde Nederlandse informatiedocumenten over BBT moeten worden toegepast. Dit zijn onder andere de zogenaamde bedrijfstakstudierapporten van de Commissie Integraal Waterbeheer (CIW) en het Landelijk Bestuurlijk Overleg Water (LBOW).

BBT-conclusies

Bij het bepalen van de beste beschikbare technieken is rekening gehouden met de volgende van toepassing zijnde relevante BBT-conclusies, waarop de aanvraag van Lubrizol is getoetst:

- BREF document betreffende de beste beschikbare technieken voor industriële koeling, zie ook bijlage 4.2 van de aanvraag;
- BREF document betreffende de beste beschikbare technieken voor de behandeling en het beheer van afvalwater en afgassen in de chemische sector, zie ook bijlage 4.3 van de aanvraag;
- BREF document betreffende de beste beschikbare technieken voor de productie van polymeren, zie ook bijlage 4.4 van de aanvraag;
- REF document over de algemene beginselen voor monitoring.

Specifieke aandacht gaat daarbij uit naar preventie, zowel in de zin van organisatorische maatregelen als installatieontwerp. Lubrizol heeft daartoe organisatorische maatregelen getroffen, die zijn opgenomen in het managementsysteem.

Bij het installatieontwerp is gekozen voor een van de twee op industriële schaal haalbare productieprocessen, namelijk het watersuspensie proces. Dit proces verbruikt veel minder energie als het fluïde bed productieproces, maar verbruikt wel meer water.

Het waterverbruik is echter sinds de start van het bedrijf aanzienlijk gereduceerd. Nog steeds zoekt Lubrizol constant naar methoden om het waterverbruik verder te verminderen.

Het watersuspensie productieproces is BBT voor de productie van CPVC.

In de afgelopen jaren heeft Lubrizol de verbeteracties gecontinueerd, gestuurd op risico's, waarbij de verantwoordelijkheid van deze verbeteracties en het anticiperen op nieuwe ontwikkelingen, lager en daarmee breder in de organisatie is weggezet. Deze continue verbeteracties worden geïntegreerd in het dagelijkse werkproces.

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

De toetsing op het BREF document voor industriële koelsystemen levert het oordeel dat voldoet Lubrizol voldoet op alle punten. Voor een uitgebreide beschrijving wordt korthedshalve verwezen naar bijlage 4.2 van de aanvraag.

In het referentiedocument betreffende de beste beschikbare technieken voor de behandeling en het beheer van afvalwater en afgassen in de chemische sector, wordt ingegaan op preventie, gescheiden inzameling en opvang van afvalwater en methode van afvalwaterbehandeling.

Alle afvalwaterstromen van Lubrizol worden door middel van de daartoe meest geschikte technieken gezuiverd hetgeen in overeenstemming is met de beste beschikbare technieken. Opgemerkt kan worden is dat met de zure en basische afvalwaterstromen slim wordt omgegaan. Door bij het samenvoegen van afvalwaterstromen zoveel mogelijk gebruik te maken van de fysisch/chemische eigenschappen van die afvalwaterstromen, worden zo het gebruik van chemicaliën geminimaliseerd en de bezinkeigenschappen geoptimaliseerd.

De in het BREF genoemde mogelijkheid tot voldoende opvangvoorzieningen, ook voor onvoorziene lozingen, is bij Lubrizol toegepast. De opgeslagen vloeistoffen zijn alle geplaatst in een opvangbak, die groot genoeg is om de inhoud van de grootste tank en 50% van de totale inhoud te kunnen bevatten.

Daar het productieproces batchgewijs plaatsvindt is het niet noodzakelijk om een speciale buffer te hebben om afvalwater te kunnen opvangen.

Gezien de beperkte hoeveelheid aanwezige brandbare stof en omdat de toegepaste materialen niet of nauwelijks brandbaar zijn, is de kans op en de omvang van brand in installatie onderdelen of gebouwen laag. Derhalve is de bluswaterbehoefte voor brandbestrijding gering. De opvangcapaciteit van bluswater afkomstig van de sprinkler installaties is groter dan 3 uur. Daarmee voldoet Lubrizol aan de criteria van voldoende opvangvoorzieningen.

Beoordeling aan overige aspecten van de IPPC Richtlijn

De overige aspecten, waaraan volgens de IPPC Richtlijn, en zoals thans voornamelijk opgenomen in artikel 5.7 van het Besluit omgevingsrecht, aan moet worden voldaan, worden bij de afzonderlijke onderwerpen van de beoordeling van de afvalwatersituatie besproken en betreffen:

- het voorkomen van ongevallen en het beperken van de gevolgen van onvoorziene lozingen;
- de beïnvloeding van de emissie over langere afstand;
- de toetsing aan de milieukwaliteitsnormen ('emissie-immissietoets');
- voorschriften voor controle mogelijkheden op de lozing en het indienen van meet- en registratie rapporten (monitoring).

5.1.2.2 Lozen van gevaarlijke stoffen

In het afvalwater van Lubrizol zijn gevaarlijke stoffen aanwezig, namelijk vluchtige chloorkoolwaterstoffen (vck's), voornamelijk chloroform. De toegepaste technieken voor monitoring en verwijdering van de gevaarlijke stoffen voldoen aan BBT zoals beschreven in de BREF's en Nederlandse informatiedocumenten 'BBT-documenten water'. Niet is gebleken dat er naast de technieken die in de BREF's zijn omschreven andere technieken zijn die voor de onderhavige situatie als BBT dienen te worden aangemerkt.

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

Het betreft hier lage concentraties van gevaarlijke stoffen. Technieken waarmee (tegen hogere kosten) een waarneembare grotere reductie van het risico op lozing van gevaarlijke stoffen wordt verkregen zijn naast de nu toegepaste technieken praktisch niet toepasbaar.

5.1.2.3 Immissietoets

Voor de lozing naar oppervlaktewater is de immissietoets uitgewerkt in het Handboek Immissietoets.

Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat de beste beschikbare technieken (BBT) zijn toegepast om de emissie te reduceren. Daarnaast geldt voor nieuwe lozingen dat de immissietoets gebruikt moet worden om te beoordelen of de lozing niet onverenigbaar is met de doelstellingen en belangen zoals genoemd artikel 6.21 van de Waterwet. Bij bestaande lozingen kunnen aanvullende eisen bovenop BBT alleen op grond van de immissietoets worden voorgeschreven als de voor de relevante stoffen in het waterlichaam geldende doelstellingen (hetzij de doelstelling op jaargemiddeldebasis (JG-MKN), hetzij het MTR indien nog geen doelstelling op jaargemiddeldebasis is afgeleid) worden overschreden. Het beheerplan moet dan aanleiding geven de bestaande lozingen opnieuw te bezien.

Op de lozing is de immissie-toets uitgevoerd voor chloroform, als 'worstcase' parameter met behulp van de web applicatie van de helpdesk water. De lozing voldoet aan de bovengenoemde doelstellingen.

5.1.2.4 Beoordeling van de eindlozing naar het Zeehavenkanaal

Al het afvalwater van de CPVC fabriek wordt uiteindelijk verpompt naar het Zeehavenkanaal.

Zuurgraad

Desbetreffende afvalwaterstromen hebben verschillende en fluctuerende zuurgraad (pH). Lubrizol regelt met behulp van een voorziening met zuur- en loogdosering de pH in de neutralisatieput TK-7Z (voor het rioleringschema zie bijlage 3) binnen de grenzen $6 < \text{pH} < 9$. Met bovenstaande wordt door Lubrizol invulling gegeven aan de BBT.

Borging van de metingen en meetapparatuur

De metingen, die van de diverse afvalwaterstromen worden uitgevoerd, staan in op paragraaf 7.6 op blz. 49 en in bijlagen 7.3 en 7.4 van de aanvraag vermeld.

Het bemonsteringspunt is conform het gestelde in de Waterregeling ingericht.

De debietmeter en de pH meter worden periodiek gekalibreerd of gecontroleerd om de juiste werking van de zuiveringsprocessen te garanderen. De actuele frequenties zijn gedocumenteerd en een onderdeel van het managementsysteem.

Datum
12 augustus 2015

Lubrizol hanteert voor onopgeloste bestanddelen een specifieke werkwijze om de BBT te bewaken. Dit heeft te maken met het onbetrouwbaar zijn van de metingen van onopgeloste bestanddelen. Voor een uitgebreide beschrijving wordt verwezen naar de aanvraag. Dit heeft voor deze vergunning geresulteerd in het opnemen van de werkwijze betreffende het minimaliseren van de lozing van onopgeloste bestanddelen in bijlage 4 van deze vergunning. In feite is dit het vaststellen van de werkwijze in het kader van de zorgplicht en daarmee geborgd dat de lozing van onopgeloste bestanddelen aan de BBT voldoet.

Nummer
RWS-2015/35306

Samengevat: Op bovenstaande werkwijzen worden concentraties van stoffen in het afvalwater getoetst, alsmede de apparatuur die de stoffen meten, waarmee wordt voorkomen dat er onnodige lozingen van afvalstoffen plaatsvinden. Hiermee voldoet Lubrizol aan het BREF betreffende monitoring. Hiermee wordt afdoende invulling gegeven aan de BBT.

5.1.2.5 Veiligheid

Toetsing aan beleid

Risico's van onvoorzienne lozingen

De waterkwaliteit van het oppervlaktewaterlichaam kan ernstig verstoord raken als gevolg van industriële onvoorzienne lozingen. Ten einde onvoorzienne lozingen te voorkomen dan wel te minimaliseren, heeft de CIW het rapport 'Integrale aanpak van risico's van onvoorzienne lozingen' opgesteld. Het rapport is in principe van toepassing op alle situaties die een risico voor het oppervlaktewaterlichaam kunnen vormen.

Het beleidskader kan zodoende worden toegepast in het kader van de waterwet- en omgevingsvergunningverlening en trajecten in het kader van het Besluit risico's zware ongevallen (BRZO'99).

Het BRZO is de wettelijke implementatie van de Europese Seveso II Richtlijn, die tot doel heeft de risico's van grote ongevallen met gevaarlijke stoffen in de industrie, voor zowel mens als milieu, zo klein mogelijk te maken.

In het kader van de Waterwet betekent dit dat analoog aan de aanpak van reguliere lozingen van afvalwater de emissie-aanpak ook geldt voor onvoorzienne lozingen. Primair moet voldaan worden aan de 'stand der veiligheidstechniek'. Dit beperkt de kans en/of de omvang van de negatieve effecten van onvoorzienne lozingen.

Vervolgens zullen de resterende risico's in kaart gebracht moeten worden volgens de selectiemethodiek voor stoffen en activiteiten verwoord in bijlage 2 van het CIW-rapport.

Deze selectiemethodiek is uitgebreid beschreven in het Riza-rapport 'Beschrijving van de methode voor de selectie van activiteiten binnen inrichtingen ten behoeve van het uitvoeren van studie naar de risico's van onvoorzienne lozingen'.

Bij dit selectiesysteem worden verschillende activiteiten en lozingsituaties onderscheiden en gekwantificeerd naar effecten op het oppervlaktewaterlichaam. Een overzicht hiervan is hieronder weergegeven:

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

Directe lozing/afstroming in het oppervlaktewaterlichaam:

1. toxische effecten;
2. sterfte van aquatische organismen als gevolg van zuurstofdepletie;
3. de vorming van drijfvlagen.

Directe lozing/afstroming op een zuiveringsinstallatie:

1. negatieve beïnvloeding van de werking van zuiveringsinstallaties;
2. overbelasting van de installatie.

De kansen en de effecten van onvoorziene lozingen worden ingeschat met behulp van het computerprogramma 'Proteus III' (website: <http://www.helpdeskwater.nl/algemene-onderdelen/structuur-pagina/zoeken-site/@1315/proteus/>).

Onvoorziene lozingen bij Lubrizol

Besluit risico's zware ongevallen 1999 (BRZO 1999)

Lubrizol is op grond van BRZO niet aangewezen als hoogdrempelig bedrijf en is dus niet verplicht tot het opstellen van een veiligheidsrapport.

Onvoorziene lozingen

Lubrizol heeft beheersmaatregelen getroffen om onvoorziene lozingen naar het Zeehavenkanaal te beperken. Verder is op de afvoer continue monitoring van debiet en pH aanwezig. Wanneer de kwaliteit van het afvalwater afwijkt van de specificaties, zal er geen afvoer plaatsvinden. Daarnaast heeft Lubrizol organisatorische maatregelen getroffen om onvoorziene lozingen te voorkomen. Indien een (grote) calamiteit zich voordoet zal het interne calamiteitenplan/hulpverleningsplan en de bedrijfshulpverleningsorganisatie geactiveerd worden. Deze organisatie oefent periodiek op calamiteitsscenario's.

Milieurisicoanalyse (MRA) voor lozingen naar het oppervlaktewater.

Lubrizol is een bedrijf dat verplicht is een MRA op te stellen. Lubrizol heeft een MRA opgesteld. De selectie van de stoffen was echter niet conform de selectiemethodiek zoals voorgesteld in de CIW nota 'Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen' (2000) uitgevoerd. De keuze van risicovolle activiteiten is niet correct uitgevoerd voor de geselecteerde stoffen. Vandaar dat een voorschrift is opgenomen om voor 1 december 2015 alsnog een volledig en correct MRA in te dienen.

Lubrizol heeft maatregelen getroffen om bij afwijkingen van de lozing de afvoer van afvalwater naar het Zeehavenkanaal te staken. Daarmee worden calamiteuze lozingen voorlopig afdoende afgedekt in afwachting van een verbeterd MRA. Daarom staat het vooralsnog ingediende MRA niet in de weg om deze vergunning onder voorwaarden te verlenen.

5.2 Tijdelijkheid van de vergunning

Het afvalwater van Lubrizol bevat organische halogeen verbindingen, voornamelijk chloroform. Deze verbindingen (stoffen) komen voor op de lijst I van richtlijn 2006/11/EG waarvoor grenswaarden zijn vastgesteld ingevolge artikel 6 van die richtlijn. Op grond van artikel 6.1 van de Waterregeling mag de vergunning slechts worden verleend voor een beperkte duur, met een maximum van 10 jaar. Gezien de aard en omvang van de lozing van deze verbindingen is aan deze vergunning een termijn van ten hoogste tien jaar verbonden dat wil zeggen tot en met 31 augustus 2025.

Datum
12 augustus 2015
Nummer
RWS-2015/35306

5.3 Toelichting op de voorschriften

Inleiding

Voor de afvalwaterstromen zijn alleen lozingseisen opgenomen voor parameters waarop Lubrizol kan sturen om de afvalwaterlozingen te beheersen. Deze lozingseisen zijn gesteld om te borgen dat wordt voldaan aan de beste beschikbare technieken. Tevens wordt zo geborgd dat de waterkwaliteit van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam aanvaardbaar blijft.

De lozingseisen zijn empirisch lozingseisen, dat wil zeggen dat deze zijn gebaseerd op een historische reeks van meetcijfers. In het algemeen geldt dat elke overschrijding van een empirisch bepaalde lozingseis een overtreding inhoudt. De meetonzekerheid speelt hierbij geen rol. Deze is al verdisconteerd in de lozingseis. De historische meetreeks wordt namelijk als basis gebruikt bij het afleiden van de eis.

Voor onopgeloste bestanddelen is geen lozingseis opgesteld, conform het aangevraagde. Dit heeft te maken met de meetonnauwkeurigheid die in de afgelopen jaren is gebleken. De oorzaak kon na onderzoek niet worden vastgesteld. Gekozen is om de werkwijze om de lozing van onopgeloste bestanddelen zoveel mogelijk te voorkomen in een protocol c.q. werkwijze vast te leggen. Deze werkwijze is als bijlage 4 bij de vergunning opgenomen. Feitelijk wordt hiermee vastgelegd wat de zorgplicht inhoudt voor het lozen van onopgeloste bestanddelen bij Lubrizol. Bemonstering vindt nog wel plaats, maar wordt meer als indicatief beschouwd. De bemonsteringswijze is met een steekmonster, de analyse vindt plaats op een met zoutzuur aangezuurd monster, om zo het kalkdeel aan onopgeloste bestanddelen op te lossen en het restdeel, voornamelijk CPVC, te kunnen meten.

Chloroform / vck's

Voor vck's wordt een norm in de vergunning opgenomen aangezien het een zeer zorgwekkende stof betreft. De analysemethode is betrouwbaar genoeg om een norm aan de parameter voor vck's te verbinden.

De vluchtige chloorkoolwaterstoffen (vck's) die geloosd worden bij Lubrizol bestaan voor meer dan 95% uit chloroform.

Om die reden wordt chloroform als gidsparameter gebruikt. Voor chloroform is een lozingseis van 0,1 mg/l. De waarde van 0,1 mg/l als norm geeft aan dat de werkwijze van Lubrizol voor deze parameter conform de BBT geschiedt. Uit de recente analyseresultaten blijkt dat deze norm haalbaar is. Vanwege de aard van deze parameter is als bemonsteringswijze een steekmonster gekozen.

Datum
12 augustus 2015
Nummer
RWS-2015/35306

Vrij beschikbaar chloor

Voor vrij beschikbaar chloor is een lozingseis opgenomen van 0,2 mg/l als voortschrijdend gemiddelde van 10 opeenvolgende steekmonsters. Aangezien 0,2 mg/l tevens de rapportagegrens is, zal bij de analyseresultaten de afronding wiskundig plaatsvinden. Een lozing van < 0,2 mg/l voor vrij beschikbaar chloor voldoet de lozing aan BBT.

Verplichten tot registratie, frequentie van bemonsteren en analyseren

Het effluent van de afvalwaterzuivering dient bemonsterd te worden. De frequentie voor het bemonsteren en het analyseren van dit effluent is dagelijks voor de parameter zuurgraad, terwijl de parameters vrij beschikbaar chloor wekelijks en chloroform maandelijks moet worden bepaald. Deze verplichting is opgelegd om de goede werking van waterzuivering te kunnen toetsen en daarmee te borgen dat aan de beste beschikbare technieken wordt voldaan. Voor de afvalwaterstroom geldt dat het etmaaldebiet dagelijks moet worden bepaald. De frequentie per parameter wordt mede bepaald door fluctuaties in de concentratie van deze parameter in het afvalwater en de beheersbaarheid in het productieproces. Voor onopgeloste bestanddelen wordt het protocol van Lubrizol van minimaal een keer per maand, genoemd in bijlage 4, voorgeschreven. Het bedrijf dient de gegevens te registreren en voor inzage beschikbaar te hebben voor de daartoe bevoegde ambtenaar.

Algemene voorschriften

In deze vergunning zijn tevens de volgende algemene voorschriften opgenomen:

- Controlevoorzieningen; deze moeten op juiste plaats zijn aangebracht;
- Mededelingen; voorgenomen wijzigingen in het proces of de procesvoering moeten vooraf worden gemeld;
- Maatregelen bij een ongewoon voorval binnen de inrichting; indien als gevolg van ongewone voorvallen niet aan de gestelde voorschriften voldaan kan worden moeten er ter stond maatregelen genomen worden en moet de waterbeheerder (concreet: de desbetreffende hoofdingenieur-directeur) op de hoogte gesteld te worden;
- Maatregelen bij een ongewoon voorval buiten de inrichting; als gevolg van ongewone voorvallen, die niet door de lozing van het bedrijf zijn veroorzaakt, kan de vergunninghouder verplicht worden maatregelen van tijdelijke aard te treffen;
- Contactpersonen; Minimaal één persoon dient mbt tot deze vergunning bij het bevoegd gezag, in casu de waterbeheerder, als contactpersoon bekend te zijn. Bij wijziging van contactpersoon dient deze wijziging gemeld te worden.

5.4 Algehele conclusie toetsing aan de waterbeheer doelstellingen

Deze vergunning is niet in strijd met de algemene doelstellingen van de Waterwet.

6. Procedure

De Waterwet bepaalt dat op de voorbereiding van een beschikking tot het verlenen van een vergunning voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam als bedoeld in artikel 6.24 Wtw de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Awb en afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer van toepassing zijn. In het Waterbesluit zijn hierop uitzonderingen gemaakt. Een dergelijke uitzondering is in dit geval niet van toepassing, zodat de uniforme openbare voorbereidingsprocedure dient te worden gevolgd.

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

Behandeling van zienswijzen

De aanvraag met bijbehorende stukken en de ontwerpvergunning hebben van 25 juni tot en met 5 augustus 2015 voor het naar voren brengen van zienswijzen ter inzage gelegen. Naar aanleiding van de ontwerpvergunning zijn geen zienswijzen naar voren gebracht. De vergunning wordt derhalve ongewijzigd vastgesteld ten opzichte van het ontwerp.

7. Conclusie

De in de vergunning opgenomen voorschriften waarborgen dat de doelstellingen van het waterbeheer, zoals bedoeld in artikel 2.1 van de Waterwet, voldoende worden beschermd. Op grond van de overwegingen bestaan er daarom geen bezwaren tegen het verlenen van de gevraagde vergunning.

8. Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU,

namens deze,
het hoofd van de afdeling Vergunningverlening,

mr.

9. Mededelingen

Meer informatie

Voor meer informatie over dit besluit kunt u terecht bij de contactpersoon. De contactgegevens staan in de begeleidende brief/e-mail bij dit besluit. De contactpersoon kan uw vragen beantwoorden en het besluit met u doornemen.

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

Om te bepalen of u meer informatie wilt, kunnen de volgende vragen en aandachtspunten u helpen:

- Is de inhoud van het besluit duidelijk en is helder wat het concreet voor u betekent?
- Kunt u beoordelen of het besluit inhoudelijk juist is of niet? Of heeft u behoefte aan een toelichting?
- Kloppen de gegevens over u in het besluit en heeft u alle gegevens verstrekt?

Ook wanneer u andere vragen heeft over het besluit of de procedure, of wanneer u zich op een of andere manier heeft gestoord aan de wijze waarop bij de besluitvorming met u of uw belangen is omgegaan, kunt u contact opnemen.

Bent u het niet eens met dit besluit?

Als u het niet eens bent met dit besluit kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht beroep indienen bij de bestuursrechter. Met deze procedure legt u de zaak aan de rechter voor om te bepalen of Rijkswaterstaat het juiste besluit heeft genomen. U moet hiervoor wel belanghebbende bij het besluit zijn.

De volgende vragen en aandachtspunten kunnen u helpen bij het opstellen van een beroepschrift:

- Wat zijn de redenen dat u het met het besluit niet eens bent?
- Welk doel wilt u met uw beroep bereiken?
- Is het u voldoende duidelijk wat een beroepsprocedure inhoudt en weet u of u met deze procedure uw doel kunt bereiken?
- Kunt u uw doel op een andere, wellicht eenvoudigere wijze bereiken?

Hoe dient u beroep in?

Om in beroep te gaan bij de bestuursrechter moet u binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt, een beroepschrift indienen. U kunt uw beroepschrift sturen naar de rechtbank in het gebied waar u woont. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een beroepschrift indient dan kunt u het beroepschrift sturen naar de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven.

In het beroepschrift moet in ieder geval het volgende staan:

- uw naam en adres;
- een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u beroep instelt (bijvoorbeeld door de datum en het kenmerk van het besluit te vermelden) en zo mogelijk een kopie van het besluit;
- de reden waarom u beroep instelt;
- de datum en uw handtekening.

Voor de behandeling van een beroepschrift wordt een bedrag aan griffierecht in rekening gebracht.

Voorlopige voorziening

Het indienen van een beroepschrift heeft geen schorsende werking. Dat betekent dat het besluit blijft gelden in de tijd dat uw beroep in behandeling is. Als u dit niet wilt, bijvoorbeeld omdat het besluit onherstelbare gevolgen heeft voor u, dan kunt u een verzoek om voorlopige voorziening indienen. U doet dit door de Voorzieningenrechter van de rechtbank in het gebied waar u woont te vragen een voorlopige voorziening te treffen. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een voorlopige voorziening aanvraagt kunt u een voorlopige voorziening aanvragen bij de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven. De rechtbank zal daarvoor griffierecht in rekening brengen.

U kunt ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Inspanningsverplichting

Het hebben van deze vergunning ontslaat de houder niet van de verplichting om de redelijkerwijs mogelijke maatregelen te treffen teneinde te voorkomen dat derden of de Staat ten gevolge van het gebruik maken van de vergunning schade lijden.

Afschriften

Een afschrift van deze vergunning is verzonden aan:

1. Het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Delfzijl,
Postbus 20000, 9930 PA DELFZIJL;
2. Het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Groningen,
Postbus 610, 9700 AP GRONINGEN;
3. De Omgevingsdienst Groningen,
Postbus 97, 9640 AB VEENDAM;
4. Het dagelijks bestuur van het waterschap Hunze en Aa's,
Postbus 195, 9640 AD VEENDAM;
5. Groningen Seaports,
Postbus 20004, 9930 PA DELFZIJL;
6. De Waddenvereniging,
e-mail: gerbens@waddenvereniging.nl;
7. De Natuur en Milieufederatie Groningen,
e-mail: info@nmfgroningen.nl;
8. Het Bureau verontreinigingsheffing rijkswateren,
e-mail: cdr-bvr@rws.nl.

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

Bijlage 1, Begripsbepalingen

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

In deze vergunning wordt verstaan onder:

1. 'Aanvraag': De aan deze vergunning ten grondslag liggende aanvraag. De aanvraag is op 15 april 2015 ontvangen en geregistreerd onder nummer RWS-2015_17046. Het zaaknummer is RWSV2015-00001211 en het corresponderende OLO nummer 1690013. De aanvraag is aangevuld per e-mail van 1 juni 2015;
2. ABM': algemene beoordelingsmethodiek;
3. 'actief chloorgehalte': het vrij beschikbaar chloorgehalte zijnde de som van de gehalten aan opgelost hypochlorigzuur, hypochloriet-ion, chloorgas en analoge broomverbindingen, uitgedrukt in mg/l actief chloor;
4. 'BAT': Best Available Techniques;
5. 'BBT': Beste Beschikbare Technieken, zoals bedoeld in de IPPC Richtlijn, artikel 2;
6. 'Beoordelingskader van Rijkswaterstaat betreffende restrisico's van onvoorziene lozingen': dit document is een verdere uitwerking van de CIW-nota (Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen, 2000), te vinden op de website: www.helpdeskwater.nl;
7. 'BREF': bat referentie document;
8. 'BRZO': besluit risico zware ongevallen;
9. 'bijzondere bedrijfsomstandigheid': een andere dan de normale bedrijfsomstandigheid, zoals bedoeld in de IPPC Richtlijn, artikel 9, lid 6
10. 'CIW': commissie integraal waterbeheer;
11. 'CIW rapport 'Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen': document betreffende de uitvoering van het beleid ten aanzien van incidentele lozingen van afvalwater op oppervlaktewater en/of (communale) riolering, te vinden op de website: www.helpdeskwater.nl;
12. 'etmaal': periode van 24 uur beginnend om 0:00 uur Nederlandse tijd;
13. 'de hoofdingenieur-directeur': de hoofdingenieur-directeur van Noord-Nederland (adressering: Postbus 2232 3500 GE Utrecht);
14. 'Empirische lozingseis: een lozingseis die is bepaald op basis van een historische meetreeks van het bedrijf. In het algemeen geldt dat elke overschrijding van een empirisch bepaalde lozingseis een overtreding inhoudt. De meetonzekerheid speelt geen rol meer. Deze is al verdisconteerd in de lozingseis door een historische meetreeks als basis te gebruiken bij het afleiden van de eis;
15. 'Hulpstoffen': Stoffen en/of preparaten, die noodzakelijkerwijs worden toegevoegd aan het productieproces, niet zijnde grondstoffen;
16. 'Immissietoets': toets, waarbij de aanvaardbaarheid van de restlozing op het oppervlaktewater wordt beoordeeld;
17. 'IPPC Richtlijn': Richtlijn (2010/75/EU) van het Europees parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies;
18. 'ISO': international organization for standardization;
19. 'Lubrizol': Lubrizol Advance Materials Resin BV;
20. 'MER': milieueffectrapportage, gebaseerd op het (gewijzigd) Besluit Milieueffectrapportage (11-04-2011);
21. 'MTR': maximaal toelaatbaar risico;

22. 'NEN': De analysemethoden met NEN-nummers staan vermeld in de 'Methode voor de analyse voor afvalwater' van het Nederlands Normalisatie Instituut (N.N.I.);
23. 'PKB-Waddenzee': planologische kernbeslissing Waddenzee;
24. 'Preparaten': Mengsels of oplossingen die bestaan uit twee of meer stoffen;
25. 'Proteus III': Proteus III is de laatste versie van software die landelijk wordt gebruikt om risico's van mogelijke industriële calamiteiten met afstroming richting het oppervlaktewater te bepalen, zie de website: www.helpdeskwater.nl ;
26. 'rapportagegrens': de onder normale omstandigheden door de RWS-laboratoria gegarandeerde grens waarboven analyseresultaten gerapporteerd kunnen worden;
27. 'Richtlijn prioritaire stoffen': De Richtlijn prioritaire stoffen (richtlijn 2008/105/EG) benoemt groepen en families van stoffen waarvoor in internationaal en nationaal kader emissiegrenswaarden zijn vastgesteld.
28. 'Rijkswaterstaat': Rijkswaterstaat, namens de minister van Infrastructuur en Milieu;
29. 'RWS': Rijkswaterstaat;
30. 'RWS NN': RWS Noord-Nederland;
31. 'SOP': Standard Operating Procedure, de standaardprocedure van uitvoering bij Lubrizol;
32. 'Standstill-beginsel': Beleidsuitgangspunt, waarbij de restlozing geen significante invloed mag hebben op de bestaande waterkwaliteit;
33. 'voorzorgprincipe': uitvoeren van de emissieaanpak;
34. 'vck's': som van de concentraties van vluchtige halogeen koolwaterstoffen, waaronder chloroform;
35. 'Wabo': Wet algemene bepalingen omgevingsrecht;
36. 'Waterbeheerder': de minister van Infrastructuur en Milieu, per adres de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Noord-Nederland, bezoekadres: Zuidersingel 3 8911 AV Leeuwarden, postadres: Postbus 2232 3500 GE Utrecht;
37. 'Waterregeling': Regeling houdende regels met betrekking tot het beheer en gebruik van watersystemen vallend onder de Waterwet;
38. 'zoutzuur': chloorwaterstof in waterige oplossing.

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

Bijlage 2, Analysevoorschriften

De in deze vergunning genoemde stoffen en/of parameters moeten worden bepaald volgens de voorschriften, vermeld in de 'methoden voor de analyse voor afvalwater' van het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI):

Datum
12 augustus 2015
Nummer
RWS-2015/35306

De monsternamen ten behoeve van de emissiemetingen ter controle van de naleving van de emissie-eisen voor het lozen wordt uitgevoerd volgens NEN 6600-1:2009 en de conservering van het monster volgens NEN-EN-ISO 5667-3:2012.

parameter	analysemethode	rapportagegrens
pH	NPR 6616	-
vrij beschikbaar chloor	Spectrometrische veldkit' methode volgens NEN-EN-ISO 7393-2:2000	0,2 mg/l
onopgeloste bestanddelen	NEN 6621	10 mg/l
chloroform	NEN-EN-ISO 15680:2003	0,1 µg/l

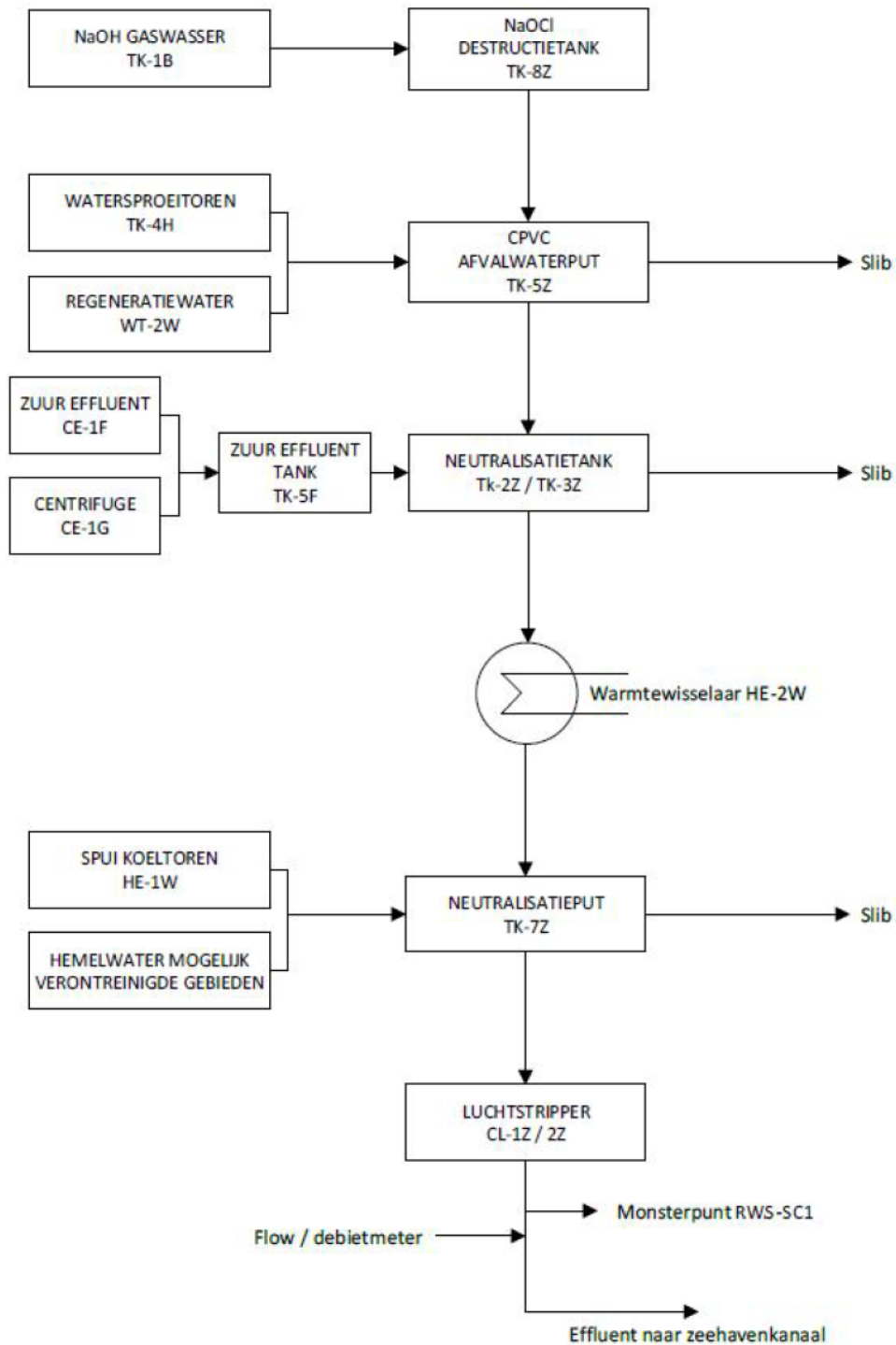
Bovengenoemde analysemethoden mogen vervangen worden door vergelijkbare methoden. De vergelijkbaarheid moet conform NEN 7778:2003 worden aangetoond.

Een wijziging van het gebruik van een analysemethode door een vergelijkbare methode moet inclusief onderbouwing ten minste 4 weken van tevoren gemeld worden aan het bevoegd gezag.

Bijlage 3, Lozingschema Lubrizol

Datum
12 augustus 2015
Nummer
RWS-2015/35306

Bijlage 4, Procedure bewaking onopgeloste bestanddelen

De werkwijze zoals die bij Lubrizol wordt uitgevoerd is overgenomen als onderdeel van deze vergunning.

Datum
12 augustus 2015

Nummer
RWS-2015/35306

Werkwijze Lubrizol:

Lubrizol heeft diverse maatregelen genomen om zwevende stof in het afvalwater te beperken. Deze zijn opgenomen in de SOP (Standard Operating Procedure) en de gegevens uit deze SOP worden om reden van opvolging / controle vastgelegd in runlijsten.

In de SOP zijn de volgende maatregelen opgenomen:

1. Dagelijks peilen van het vaste stof niveau in de afvalwaterput TK-7Z en dit vastleggen op de runlijst.
2. Indien het vaste stof niveau hoger is dan 50 cm wordt het slib verpompt naar TK-6Z.
3. Aan het afvalwater in TK-7Z wordt een flocculant toegevoegd om het neerslaan van vaste stof te bevorderen.
4. Dagelijks wordt er een afvalwatermonster genomen voor visuele controle op troebelheid.
5. Minimaal maandelijks en indien er twijfel bestaat over het vaste stof gehalte wordt er een controlemonster aangeboden aan SGS voor de analyse op zwevende stof (aangezuurd monster)

Voor het gemakkelijker kunnen verpompen is de installatie aangepast door gebruik te maken van een vaste pomp (aan hijsbalk) met vast leidingwerk naar de TK-7Z. De pomp kan op elke locatie in de TK-7Z put geplaatst worden waarna de bodemlaag van de TK-7Z verpompt kan worden.

Als flocculant wordt hetzelfde product gebruikt als ook al in de Pieralisie werd toegepast. De resultaten van de controlemonsters zullen jaarlijks aan RWS worden gerapporteerd.